

112. Møde.

Mandag den 21. April Kl. 14.

Formanden: Det danske Folk har med Sorg modtaget Meddelelsen om Hans Majestæt Kong Christian den Tiendes Død.

Kong Christian den Tiende vandt i usædvanlig Grad det danske Folks Tillid og Hengivenhed. Det blev hans Skæbne at staa i Spidsen for vort Folk under to Verdenskrige, der alvorligt truede vort Fædreland og dets Fremtid, og han udførte sin Kongegerning paa en Maade, som skabte den dybeste Respekt om hans Person, hans Karakters Renhed og Styrke, ogsaa uden for vort Lands Grænser. Vi vil ikke glemme Kongens klare og faste Holdning den 5. August 1914, da Beslutning om Udlægning af Miner i Store Bælt blev taget, og vi ved, at hans værdige Færd i Besættelsens onde Aar vil blive husket, saa langt som dansk Historie rækker.

Det var en Lykke for os, at Landets Konge under selv de sværeste Trængsler kunde være hele Nationens Samlingsmærke, et Vidnesbyrd om den danske Aands Ukuelighed. Da Befrielsen kom, var det Kongen, der tolkede vor Glæde, og vi vil altid i Danmarks Rigsdag med Taknemmelighed mindes den 9. Maj 1945, da Kongen genaabnede Rigsdagen med de varmeste Ønsker for dens Fremtid. I store Stunder formaaede Kongen at finde Udtryk for de Følelser, der forenede os.

Den lykkeligste Begivenhed i Kongens Liv var utvivlsomt Sønderjyllands Genforening med Riget — hin 10. Juli 1920, da han paa sin hvide Hest red over Grænsen til det genvundne Land. Det var et ægte Træk, at Kongen tog en lille Pige op til sig paa Hesten. Dette Billede vil altid erindres som et af de skønneste i Sønderjyllands Historie.

Vi ved, hvor alvorligt hele Rigets Velfærd laa Kongen paa Sinde. I de næsten 35 Aar, som Kong Christian den Tiendes Regeringstid kom til at omspænde, gennemgik det danske Samfund en rig Udvikling, økonomisk, socialt og kulturelt. I 1915 satte Kongen sit Navn under Danmarks Riges nye Grundlov, der kom til at betyde saa meget for den folkelige Udvikling. Demokratiet udbyggedes, saa at det kunde bære endog de tungeste Tilskikkelser. Selv opfattede Kong Christian sig som Demokratiets Konge, der samarbejdede med Rigsdagen i Pagt med vort Folkestyres Traditioner. Gennem Aarene kom han paa hyppige Besøg til Rigets forskellige Egne — ogsaa til Færøerne og Grønland, hvis Velfærd han omfattede med de hjerteligste Følelser —, overalt modtaget som den, der symboliserede Sammenhængen og Styrken i vor tusindaarige Historie og Landsmænds Enighed om det væsentlige. Naar Kongen kom ridende